PRESIDENTU WILSONOVI DOSTALO SE V OMAZE NEOBYČEJNÉHO UVÍTÁNÍ

President Woodrow Wilson přijel ve čtvrtek před polednem do Omahy, aby podílel se jako host lidu Nebrasky na slavnostech padesátého výročí připuštění Nebrasky do Unie jako státu ve spojení se slavnostmi Ak-Sar-Ben, a byl tu pozdraven většími zástupy, než kdykoliv jindy se shromáždily v jednom místě, aby vzdaly mu poctu. President a paní Wilsonová se svou družnou přijeli do Omahy v 11:40 hod. dopoledne po Chicago & Northwestern železnici a z Union nádraží dopraveni byli v automobilu do místnosti Commercial klubu v budově Světových Dřevařů, kde obědvali.

Při této příležitosti president pronesl kratší řeč. Po té president a první paní země vykonali cestu ulicemi Omahy, kudy ubíral se historický průvod, k platformě, s které jej později pozdravili. Po průvodu president se svou družinou navštívil národní výstavu vepřů v South Omaze, načež súčastnil se banketu ve Fontenelle hotelu. Večer přednesl pak řeč k sto-máždění 8,000 lidí v Auditoriu.

Před svým odjezdem prohlásil president a první paní země, že návštěva v Omaze oba těšila a že odnesou si odtud mnoho příjemných vzpomínek. Obrovské zástupy lidí shromáždily se na Union nádraží večer, aby pozdravily presidenta na jeho odjezdu z Omahy. Dvě hodiny před jeho odjezdem všechny okolní ulice byly zaplněny.

President Wilson přednesl první svoji řeč v Commercial klubu při luncheonu ku více jak 600 členům, kteří zaplnovali do posledního místečka prostornou jídelnu. Paní Wilsonová nalézala se v pravém křídle při luncheonu vedle pana H. H. Babbridgeova a paní J. C. Dahlmanovou. President seděl mezi guvernérem Morehead a J. A. Sunderlandem předsedou Commercial Klubu.

J. A. Sunderland představil president Wilsona, který pozdravován byl nepřetržitým potleskem. President promluvil ke shromážděným obecenstvu z různých míst, ze kterých přijeli, a uvítání, jaké mu bylo učiněno, označil za nejsrdečnější, jaké kdy kde obdržel. Hlavní myšlenkou jeho řeči bylo, že Amerika nemůže dostatek dovoziti zboží, které může vyhovětí jejím potřebám. Pro-sident pronesl krátce o historii Nebrasky a prohlásil, že chtěl by se tak naučiti nám-ořnímu umění, aby se sám o sebe a bez cizí pomoci mohl ubrániti.

President prohlásil za průchod na západ, kde tolik dobrých věcí vzniklo, že přinesl mu opravdovým potěšením.

Místnosti Commercial klubu byly zaplněny více jak hodinu před tím, než president se svojí družinou se dostavil. Když president konečně vstoupil do místnosti, shromážděním obecenstvem byl přijat potleskem a pozdrav, který trval několik minut. Když se opakovalo, když president pozdravil ale hromážděné volal. Pozdrav nabyl hlavně z předních částí místnosti a zněl se několika stran v záhlaví a v tedražním oddělení. President a paní Wilsonová s Commercial klubu vedli k vedlejšímu stolu podle programu, kde vedle pana Wilsonové a státu, mezi kterými nalézali se guvernér Morehead, major Hitchcock, mayor Dahlman, Victor Rosewater, Lincoln Ladbeck, Josef Polcar a jiní.

Když o několik minut později president a paní Wilsonovou pro-jížděli ulicemi města, ranním po-kterými ubíral se historický průvod, obrovské zástupy lidí, kteří jemu vaty ulice, vítaly je s jásotem.

Bouřlivé bylo ovšem. Bylo sice oblačno, ale slunko zasvítilo krát-ce před polednem a ozařovalo Omahu až do svého západu. Historický průvod ničím netrpěl a tak stal se skutečně tím, čím pořadatelé si jej přáli míti. President a paní Wilsonová projížděli průvodem v platformy, která zřízena byla proti budově Commercial Club.

President a jeho družina sledovali historický průvod s velkým zájmem. Každému vyzdobenému vozu vynášeli pozornost a hodně sledovali i skupiny, které znázorňovaly jednotlivé fáse z historie tohoto velkého státu. Zvláštní pozornosti presidentavé těšili se hlavně Indiáni, kterých shromáždě-ním bylo při této příležitosti v Omaze velké množství a kteří svým oděvem přispěli k malebnosti historického průvodu. President také s úsměvem sledoval skupiny, znázorňující výpravy bílých osadníků na domoviny a poznamenal, že to je znázornění opravdu pravdu vystihující. Nejmenší podrobnost neušla presidentovým očím. Bez známky jakékoliv únavy sledoval celý průvod až do posledního allegorického povozu. Po té nastoupena byla cesta do South Omahy k prohlídce národní výstavy vepřového dobytka.

O 5. hodině odpolední president Wilson, paní Wilsonová, sekretář Tumulty a členové presidentské družiny navštívili národní výstavu vepřového dobytka. Výstavní úředníci byli uvědomění o zamýšlené návštěvě až odpoledne. I zde dostalo se presidentu nadšeného uvítání od shromážděných zástupů. Presidentova družina u vítána byla úředníky výstavními, kteří po té poskytli jí doprovod skrze výstavní místnosti. President o výstavě se zajímal a na různé věci dotazoval. Po prohlídce výstavy odebrala se družina zpět do Fontenelle hotelu, kde zu stala ve svých místnostech až do doby banketu.

Banket na počest presidenta Wilsona a první paní země v ho telu Fontenelle byl jedním z nej významnějších událostí denního programu. V plesové síni, nád herně vyzdobené, shromáždilo se na 250 hostí kolem tří stolů, seskupených kolem ředitelské ta bule, bohatě vyzdobené růžem. Presidentova družina vstoupila do místnosti napluněných prominentními občany města a státu s damami ve skvělých šatech o 6.45 hod. Orchestr zahrál "Star Spangled Banner" a shromáždění povstalo a vítalo vzácné hosté.

President Wilson seděl po pravi ci dobna L. Webstera a paní Wil sonová seděla na levé straně pa Webstera. Vedle toho a čestného stolu nalézali se sekretář Tumulty, Dr. Cary T. Grayson, presidentův lékař, pan a paní Bucking hamovi, pan a paní Hitchcockovi guvernér a paní Moreheadová, p a pí Gould Dietzovi a jiní. Pan Webster pronesl přípitek presidentu Spojených Států, než banket byl zahájen. Během banketu hrála hudba. Střediskem zájmu byla paní Wilsonová, která měla na sobě nádherném bílém šatu se stříbrným vyšíváním.

Paní presidentova jedla jenom málo, ale za to president měl do brou chuť a snědl vše, co bylo mu předloženo, stejně jako při ban chetu v Commercial Klubu. Pre sident při jídle pečlivě se nemne ně a při tom téměř nepřetržitě mluvil s hostmi, sedícími podle ně ho. Při minutí před osmou hodi nou p. Webster představil presi denta Wilsona, který pronesl jeho krátkou řeč.

"Zatím co vždy obdivoval jsem se Nebrasce," prohlásil president, "vy jste ji milovali a tímmocněji lépe. Návštěva Omahy je pro mne šťastným potěšením a jsem za vázán díky za vaši pohostinnost a zvláště, budu vzpomínati na ten to den, zde strávený, potěvadž bych jsem zajímal o cestovati. Po tě prohlížel několika slovy o vývo ji západu a o který jevil vždy ži vý zájem. Kolem hotelu shromáž dilo se mezi tím velké zástupy které čekaly na příležitost, aby mohly spatřiti presidenta a jeho paní na cestě do Auditoria, která nastoupena byla hned po banketu.

Hlavní cíl presidenta Wilsona v Omaze představena byla v Audi torii kde shromáždilo se více jak 8000 lidí jakmile před tím, než se president se dostavil. Jízda z ho dině zajištěna bylo do posledního místečka a nádvoří, kde hlava na hlavě. Tisíce lidí, které dostavily se později, nemohly do síně dostat se a obklíčovaly Auditorium ku ním dokola. Obrovské zástupy se nalézaly zvláště u vchodů na Ho ward ulici, aby získaly příležitost spatřiti presidentovi družinu při její příjezdu.

Obecenstvo shromážděné v Au ditoriu propuklo v nadšený jásot trvající několik minut, když pre sident a paní Wilsonová objevili se na jevišti. Paní Wilsonová u hlédnena byla v bílé róbě a byla střediskem všeobecného zájmu.

Několik minut, které uplynuly do zahájení večerního programu, po skytlo davům příležitost, aby dali na jevo svoje sympatie. "Kdo nás zachránil před válkou?" zavolal hlasitě. "Wilson," volal jednomyslně dav. "Kdo nám dal onu ho dinu práce?" volal jiný. "Wilson Wilson," znělo odpověď. Podobných projevů ozdravělo se několik. Také paní Wilsonová zesílila po zornosti velikých davů a dostalo se jí davem několika poklon. Kapela vyplňovala mezery přednesem národních písní a udržovala povznesenou náladu.

G. W. Wattles představil guvernéra Moreheada jako předsedu schůze. Guvernér přečetl krátkou řeč, v které zmínil se o práci zákopníků, kteří budovali tento stát a promluvil dále o pozoruhodné změně, která udála se za posledních padesát let. Prérijní skůněry zmizely a na jich místě automobily brázdí nádherné úrodné krajiny, které před padesáti lety ještě byly pustými prériemi. Lid nebrasský prožil velké utrpení, ale byl náležitě odměněn za svoji trpělivost a vytrvalost. Lid nebrasský nadšeně vítá presidenta jako svého hosta při příležitosti oslavy padesátého výročí vstupu Nebrasky do velké rodiny států tvořících mocnou Unii severoamerickou.

Presidentova řeč nebyla dlouhá. Byla zakončena krátce po 9 hodině večerní. Presidentova družina hned po té odebrala se na Union nádraží, kde vstoupila do své privátní káry na Northwestern železnici, kde strávila až do odjezdu krátce po 10. hodině.

President vybral si za svoje thema historii Nebrasky a od tí prešel k osudům celé země. "Naší povinností je ztmeliti dohromady různé elementy Ameriky," prohlásil president během své ře či, "za účelem prospěchu celého světa. Výheň tohoto tavícího ke líšku je právě uprostřed země. Na západním pobřeží nalézají se v činnosti živly, které mají na mysli stále zmatenou politiku orientu. Na východním pobřeží pak stále cítíme vliv starého světa."

President prohlásil, že Nebraska v historii zaujímá zvláštní místo. Amerika je nazývána tavícím kelímkem. Výheň tohoto tavícího kelímku nikde nebyla tak mocná jako v Nebrasce. Nebraska vstoupila do svazku Unie ve chvíli, kdy země nalézala se uprostřed nej vážnějších dějinných událostí.

V roce 1898 bylo to vlastně po prvé, kdy Spojené Státy vstoupily do světové politiky. Přišla válka se Španělskem a její dusledky. Po této válce získali jsme porto rikanský ostrov Kubu a dále Porto Ri co a Filipíny. Odtud se v naší mo ci. Naše hranice se rozšířily a od těch dob byli jsme lapeni do sítě světové politiky.

President mluvil po té o rozvoji země od onoho okamžiku, kdy bí lý člověk přišel k východním břehům a prorazili dále na západ. Překo nali jsme již přírodu vývoje, po dlehnuli nevyhnutelné cizím vli vům, a máme nyní svůj program vlastní s ohledem na život domá cí. Na tento program nikdy ne smíme zapomínati. A abychom mohli provésti tento program, mu síme míti jednotnost ducha, která nepoddělala by žádným cizím vli vům. Nemůže by žádný cizí mi program, kdyby za ním nenalezaly se sjednocené síly.

Amerika udržovala se mimo pří tomný konflikt v Evropě, ne proto že nebyla interesována, že by la k němu lhostejnou, ale poně vadž úloha, kterou chtěla hráti byla rozdílnou úlohou. Pravou v osobě přítomné války nikdy nale žité nebyly významný. Měly po dávné evropské kořeny, které ni nám možná stopovati. Nebylo by možno, aby došlo k tak mocné mu rozplamenění, kdyby nebylo tu trondu a nebezpečí, že zapálné jiskra spadne každého okamžiku. Nebyli jsme tím trombem. Jiskra zapálím nepršla od nás. Bude to vyžadovati velké setrvání historie, aby vysvětlilo tuto válku.

Evropa ale mohla by nám nepo rozuměti. Držíme se mimo za pas, ne proto, že jsme k němu lho stejní, ale proto, že vystřebáva me-li svoje síly chceme vědeti za je vystřebáváme. Washington ra dil nám, abychom chránili se ci zích zmatků a tohoto příkazu jsme byli vždy pamětliví. Nezna mená to přímo, že nemáme se za jímati o to, co děje se ve světě, po nevadž není to mezi následkem toho, že jsme součástí tohoto sve ta a nemůže nám býti lhostejno. Přejeme si udržovati americké síly v pohotovosti pro boj ale nikoliv mimo pro majetková práva a ná rodní ambice, ale pro práva lid skosti. Nic, co se týče lidskosti a co týče se základních lidských práv, nemůže nám býti cizí a lho stejno. Ale jestliže budeme bojo vati, musíme vědět, za jakým ú čelem a za jakou konečnou metou.

Když, když [illegible]

Tisíce a tisíce lidu přijelo do Omahy a odjížděli dnes jisté všichni spokojení.

President se svým průvodem za ujal nejprve místo v čele průvodu a později odjel na vyhrazenou tri bunu proti radnici. U radnice stála tribuna městská a proti ní presidentská a okresního výboru. Obě byly v pravém slova smyslu přeplněny dávno nežli president s choťí a průvodem přijeli. Celé desítky fotografických aparátů pracovaly horečně a zvláště pří stroje pracující pro obrázky po hyblivé.

Pořádek policie neudržela, ač snad měla dosti snahy, ale nebylo zde všeho určitého plánu.

Z dálky zněly již zvuky hudby a za nedlouho jeli již úředníci ry tíři Ak-Sar-Ben. První vůz, vůz úvodní, nádherně vypravený, ale gorickou skupinou historickou pěkně se vyjímal. President po vstal a stál po celou dobu průvo du, jenž ho velmi zajímal i jeho choť, k níž často se nakláněl a u pozorňoval na různé předměty nebo výjevy. Druhý vůz znázor ňoval tropický čas, ozdobený byl různými figurami předpotopních zvířat, květeny a pod. Třetí vůz představoval dobu ledovou a byl velmi pěkně vypraven. Pak ná sledovala první skupina Indiánů. Skupina druhá představovala špa nělské jezdce, kteří v roce 1541 navštívili Nebrasku, hledajíce zla tá pole. Pěkné bylo podívání na pestré skupiny, jejichž náklad ne šli koně a otroci. Také skupi na Indiánů jízdních z doby Coro nado. Vůz čtvrtý představoval Indiány Mandan s chatou. Po nich následovali Indiáni, jichž pří jelo do průvodu kolem 350. Nád herný to byl pohled. Všichni jeli na okních. Ženy před nimi šly pěšky. Vůz šestý byl sádrový je zdec honící bavola. Dva muži s kříží, jeden sedící na oslu, před stavovali první francouzské zvěro zvěsty, kteří v r. 1739 do Nebra sky přišli. Vůz sedmý nesl ná sečníka Indiánů Černého Ptáka, hledícího v dál a hledajícího bílé tváře za řekou Missouri. Na osmém voze byl znázorněn prodej Louisiany. Výjev tento byl vzat z Francie, kdež se před císařem Evropě dělá. Na voze seděl Na poleon a u stolu pak dva zástup cové francouzské vlády a dva a merteti, Lee Levingston a Monroe. Vůz devátý předváděl výjev z vý pravy Lewisovy a Clarkovy z roku 1804 kteří po řece Missouri jeli na horu. Desátý vůz představo val sehnzi Indiánů s běhochy ve tvrzi Old Calhoun. Šestá skupina představovala jízdeckou výpravu pornořice Pike, jenž v roce 1806 prosel Nebraskou do Colorada. Sedmá skupina byl výjev, sedm Astoriánů, kteří se v roce 1813 vrátili z Nebrasky zpět od Tichého oceánu. Skupina tato byla velmi pěkně a účinkující byli zdárně maskováni a svoji úlohu hráli zna menitě. Vůz jedenáctý ukazoval obecenstvu obchod Sarpyho, jenž vyměňoval zboží za kožešiny. S ním byl náčelník kmene Indiánů Pontenelle. Osmou skupinu tvořili sedmi generálů Atkinsona z r. 1819 na čelo s pěšími. Dvanáctý vůz před stavoval tvrz Atkinson s pěšími a jezdci. Tvrz zhotovitelé za úče asta lidu před bouřlivými, mohou skými. Na voze třináctém jsme viděli uzavření smlouvy Missouri ské v roce 1830.

Skupina devátá generála Fré monta s K. Carsonem jako prů vodcem a celou družinou. Skupi na sedmá pak představovala vý jezdy Mormonů v roce 1848, kte ří se zbírala se prvními nebraskými a provázena byla jezdci, bdícími nad bezpečností. Druhá výprava z r. 1848 byla ve skupině jedenác ti. Výprava tato vyslaná Mormo nem se snažila se prvními nezdarnými Ze Mormonů žádný jiné ještě vy prava s jedním z těchto předvedli naši krajané z krojovaných. Malebná skupina byla vítána vesele po tleskem nebol byla v ní folik ne lecného za to však přitažlivého života. Byla to skupina nejpravdivější. Sám president, když se před ním skupina zastavila a zů stala asi pět minut, živě se svým prů vodcem o své vůni s skupině rozmlouval, ukazuje na jednotli vé představitele. Paní Wilsonová když ještě ze starých žen otočila se, aby viděla presidenta, s nelíčeným obdivem pravila: "Ho, ho, jaká to krásná stará žena." A by la to žena česká. Skupina těchto starých, za Mormony jdoucích pi onerů, byla sestavena úplně z če

Tisíce a tisíce lidu přijelo do Omahy a odjížděli dnes jisté všichni spokojení.

President se svým průvodem za ujal nejprve místo v čele průvodu a později odjel na vyhrazenou tri bunu proti radnici. U radnice stála tribuna městská a proti ní presidentská a okresního výboru. Obě byly v pravém slova smyslu přeplněny dávno nežli president s choťí a průvodem přijeli. Celé desítky fotografických aparátů pracovaly horečně a zvláště pří stroje pracující pro obrázky po hyblivé.

Pořádek policie neudržela, ač snad měla dosti snahy, ale nebylo zde všeho určitého plánu.

Z dálky zněly již zvuky hudby a za nedlouho jeli již úředníci ry tíři Ak-Sar-Ben. První vůz, vůz úvodní, nádherně vypravený, ale gorickou skupinou historickou pěkně se vyjímal. President po vstal a stál po celou dobu průvo du, jenž ho velmi zajímal i jeho choť, k níž často se nakláněl a u pozorňoval na různé předměty nebo výjevy. Druhý vůz znázor ňoval tropický čas, ozdobený byl různými figurami předpotopních zvířat, květeny a pod. Třetí vůz představoval dobu ledovou a byl velmi pěkně vypraven. Pak ná sledovala první skupina Indiánů. Skupina druhá představovala špa nělské jezdce, kteří v roce 1541 navštívili Nebrasku, hledajíce zla tá pole. Pěkné bylo podívání na pestré skupiny, jejichž náklad ne šli koně a otroci. Také skupi na Indiánů jízdních z doby Coro nado. Vůz čtvrtý představoval Indiány Mandan s chatou. Po nich následovali Indiáni, jichž pří jelo do průvodu kolem 350. Nád herný to byl pohled. Všichni jeli na okních. Ženy před nimi šly pěšky. Vůz šestý byl sádrový je zdec honící bavola. Dva muži s kříží, jeden sedící na oslu, před stavovali první francouzské zvěro zvěsty, kteří v r. 1739 do Nebra sky přišli. Vůz sedmý nesl ná sečníka Indiánů Černého Ptáka, hledícího v dál a hledajícího bílé tváře za řekou Missouri. Na osmém voze byl znázorněn prodej Louisiany. Výjev tento byl vzat z Francie, kdež se před císařem Evropě dělá. Na voze seděl Na poleon a u stolu pak dva zástup cové francouzské vlády a dva a merteti, Lee Levingston a Monroe. Vůz devátý předváděl výjev z vý pravy Lewisovy a Clarkovy z roku 1804 kteří po řece Missouri jeli na horu. Desátý vůz představo val sehnzi Indiánů s běhochy ve tvrzi Old Calhoun. Šestá skupina představovala jízdeckou výpravu pornořice Pike, jenž v roce 1806 prosel Nebraskou do Colorada. Sedmá skupina byl výjev, sedm Astoriánů, kteří se v roce 1813 vrátili z Nebrasky zpět od Tichého oceánu. Skupina tato byla velmi pěkně a účinkující byli zdárně maskováni a svoji úlohu hráli zna menitě. Vůz jedenáctý ukazoval obecenstvu obchod Sarpyho, jenž vyměňoval zboží za kožešiny. S ním byl náčelník kmene Indiánů Pontenelle. Osmou skupinu tvořili sedmi generálů Atkinsona z r. 1819 na čelo s pěšími. Dvanáctý vůz před stavoval tvrz Atkinson s pěšími a jezdci. Tvrz zhotovitelé za účastnění lidu před bouřlivými, mohou skými. Na voze třináctém jsme viděli uzavření smlouvy Missouri ské v roce 1830.

Skupina devátá generála Fré monta s K. Carsonem jako prů vodcem a celou družinou. Skupi na sedmá pak představovala vý jezdy Mormonů v roce 1848, kte ří se zbírala se prvními nebraskými a provázena byla jezdci, bdícími nad bezpečností. Druhá výprava z r. 1848 byla ve skupině jedenác ti. Výprava tato vyslaná Mormo nem se snažila se prvními nezdarnými Ze Mormonů žádný jiné ještě vy prava s jedním z těchto předvedli naši krajané z krojovaných. Malebná skupina byla vítána vesele po tleskem nebol byla v ní folik ne lecného za to však přitažlivého života. Byla to skupina nejpravdivější. Sám president, když se před ním skupina zastavila a zů stala asi pět minut, živě se svým prů vodcem o své vůni s skupině rozmlouval, ukazuje na jednotli vé představitele. Paní Wilsonová když ještě ze starých žen otočila se, aby viděla presidenta, s nelíčeným obdivem pravila: "Ho, ho, jaká to krásná stará žena." A by la to žena česká. Skupina těchto starých, za Mormony jdoucích pi onerů, byla sestavena úplně z če-

ských mužů a žen. Ti všichni byli z tribuny presidentské i obou ostatních utvítáni potleskem, což se stalo jen málo skupinám. Pěkné typy českých žen byly všude sledovány s pozorností a výrok paní Wilsonové, zajisté o tom svědčil nejlépe. Některým kynul president rukou na pozdrav, když ony zdravily jeho. Seděli jsme poblíže a tu s pochopitelným zájmem sledovali jsme presidenta i jeho průvod, abychom poznali, jaký dojem skupina na něho činí. Krajanů bylo v průvodu i mimo skupinu tuto velmi mnoho. Každou chvíli jsme viděli známou tvář.

Pak následovalo několik vozů s osadníky a za nimi, jako skupina dvanáctá, jelo několik vozů tažených mezky. Výborné to bylo znázornění nákladních vozů. Za nimi pak jel poštovní vůz, starý, již dávno odpočívající a dostavník, také již ze zasloužilého odpočinku na parádu vytažený. V myšlenkách vynořuje se pozorovateli stará, zaslá doba, plna nebezpečí a hrůz. Oba vozy, jak poštovní, tak i dostavník, byly zajisté svědky mnohých dobrodružství. — Na voze třináctém viděli jsme první territoriální budovu v Omaze. Patnáctý vůz představoval starý znak Nebrasky, na němž stojí krásná slova "Pokrok, Svrchovanost lidu, Ustava." — Na šestnáctém voze byl postaven model městského hotelu. V hotelu odbýval se tance. Byla to ukázka z r. 1859, kdy za veliké zimy k poctě guvernéra Izarda byl uspořádán taneční víneček. Na voze tančilo několik párů a dam. Před presidentem zastavil se vůz a za zpěvu a později za zvuku hudby tančili, což presidenta i jeho choť velmi bavilo. Čtrnáctou skupinu tvořil tlen, Thayer s družinou nebraských vojínů z války občanské. — Na voze sedmnáctém jsme viděli první domov nebraských zákopníků, kteří dali základ k dnešnímu bohatství ve státu našem. — Na voze osmnáctém znázorněna byla obrovská práce železniční. Model staré lokomotivy vyjížděl z tunelu. Velmi pěkná práce byla na voze viděti.

Vůz devatenáctý nesl model druhého kapitolu v Omaze, postaveného po prohlášení Nebrasky státem. — Vůz dvacátý představoval znak Nebrasky, který převzala od Spojených Států po prohlášení státního útvaru. — Na dvacátém prvém voze bylo lze zříti nebezpečí, v jakém nejednou se nalézaly matky a ženy zdejších zákopníků. Pracujíc u stavení, nepozorovala dvou bližších se Indiána, kteří zakrytí v kroví číhali, aby ji uškodili mohli. — Jedním z nejlépe podařených vozů byl zajisté dvacátý druhý. Ohromná kobylka a proti ní kohout. Pustina a bídě dřevo zůstávalo po hrozných ničitelích úrody, proti nimž nebylo obrany. — Ve skupině patnácté bylo lze zříti zbožené osadníky po zpádu kobylek. Obraz plný děsivé hrůzy představoval vůz dvacátý třetí. Modlící se Indián, zahajuje za deště. Slunce všechno spálilo pronikavo v poušť. Vlk obhlodával sněhé kosti zbělého kostí. — Na dvacátém čtvrtém voze znázorněno sázení a vyvíjení se úrodin. Vůz dvacátý pátý představoval průmysl ve státu, dvacátý šestý pak všechny dobytka a celý průmysl zemědělský. Dvacátý sedmý pak obchod, dvacátý osmý telegraf, telefon a pak dvacátý devátý do pravy pošty, telegraf, telefon a pak a třicátý pak vědu, umění a literatura. Vůz třicátý první pak zaujímal místa Omahy a třicátý druhý vůz státu amerických. O hromném vlaku nesly děvčata a na koně pak byl vůz s uvítáním presidenta.

V průvodu, jdo asi 1,200 osob, — Několik hudebních sborů hrálo skoro nepřestále. Také česká hudba, řízená p. F. Jandou, šla pak i česká hudba z Wilber.

Po průvodu tisíce lidí se hnulo ze všech míst a také president se vrátil a sešli do auta, aby jel do hotelu Fontenelle, když povečeřel. Nedokonalost policejního plánu pro návštěvu presidentovu byla snadno zrejmá. Když odjížděl se svým průvodem do hotelu, jel před ním policejní náčelník. Zajel však do davu, z něhož nebylo lze vyjeti. Musili ubrátit, aby se do stali osmnáctou ulicí dále.

Je-li někomu třeba vzdáti chvá lu, pak jest to jisté Gus. Renz, na vrhovatel a původce celého průvo du, stvořitel jeho i čtyřstého.